

2. Corinth. 6:9.
Såsom the ther döö,
och sij wij lefwom.
Betrachtat öfwer
S...

Fant, Michael Erici

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1703
Gamma1s /Fant

National Library
of Sweden

2. Corinth. 6: 9.

Såsom the ther döo / och si:
wij lefwom.

Betrachtat

Öfwer

Sin Salige Käre Moders /

Ehreborne och Dygdesamme Matronans

Hust. CLARA

Mårtens Dotters Hammals /

Råd- och HandelsKans i Wasa /

Ehreborne och Wälachtad

Rich Michelsons Fantz

Käre Wasas Död /

Swilckens Christelige Begrafning begitz i Wasa

den Januarii 1703.

Uf des uti ångslan staddes Son

M. E. FANT.

Tryckt i ÅBO hos Jo. WAL,

do wäl är sådant Ord / som snart och offta
nämnes/

Men nämnes måst af them / som minst thet
tänckia på/

The utan Andans lijf i Werlden Döda gå/

Och stola i sin Död/ af Lijfwet ewigt lämna.

* * *

Men Döden tala om/ och döo städz i sit sinne/

Det taas af meer än få/ i gran och noga acht/

Fast thet på liggia mänd wär wälfärdz största macht/

The frommas Siälar haer then dygden endast inne;

* * *

Ty thet är thetas lijf/ sitt lött så stundlig döda/

At ingen syndsens lust kan hoos them wälde få/

The uthi andans krasst så fast och wäpnad stå/

At jämwähl döden sielf/ måst hoos them lijfwet föda.

* * *

Doch hwad naturens art/ of läter alla dagar:

At mången födder blif/ när modren föga weet/

En annan äter födz/ med största swärighet/

Alt säsom GUD sin barn/ nu meer/ nu mindre agar.

* * *

Så steer och andans börd/ hoos alla icke lijka/

Then enom blifwer snart thes bördä lättat af

En an i tårars flod/ som tåtast tager qwas/

Tills tron af andans hielp till födslan måste sijka.

* * *

En rättwijs olijtheet/ som GUD i thetta öfwar/

Then icke mindre sees i forsez wijsa spär/

Där en med lüfligt oök och lösa tömar går:

En annan GUD igen med tusend plägor pröfwar.

* * *

Med stähl iag talat här/ om GUDs fördolda wägar
Ty GUD på them/ min Moor/ min Salig Moor så fördt
At hon har alla daer af sjukdom blifwit rödt/
Som han sin käre barn/ det hårdast aga plägar.

* * *

Jag tårf ej tålia här the mehr än många plägor/
Som effter Davidz ord of alla hängia wid:
Han kallar jämmer/ sorg/ wår aldrabästa tid/
Såst the än brusat på min Moor som Hassens wägar.

* * *

Doch är för annat alt/ det koret wård at teka/
Med hwilket GUD min Moor så småning dödat har:
Thes barnabördars nöd/ iag mig till sinnes drar/
Them/ iag af tårar mått/ ej orkar här upräkna.

* * *

The weta nogsamthet/ som Hennes wända skadat/
Når hon såst myckit swårt har ping i barna nöd
Hwar af och sjukdom flöt/ en stadigwarand död/
Som Döden i hwar lem seen daglig förebådat.

* * *

Ty må iag endast och min Salig Moor berömma
Af Christi helga kors/ thet hon så stadigt bar/
I all sin lefnadz tid; och likwähl tålig war:
Then tröst wij och wår far/ i sorgen icke glömma;

* * *

At GUD på olift kors skall olift glädie deela/
Når han en plägad kropp/ har löst från sorg och wee/
Och Siälen sällast får/ hans ansicht ewigt see/
Såst i en olift grad/ doch ingom frögd skall feela.

Min

* * *

Min Moor/ haf ewigt tack/ som mig bland annat lærde/
At leswa wähl förnögd/ och armom wara hull/
Samt lijda alt föracht för Christi sanning skull;
The dygder anstå wähl/ ehwad som bårs på färde.

* * *

Det ökar än min sorg/ at iag ej kunnat wijsa/
Af mina Studiers frucht/ min Moder mogen tröst/
Som offta mächtig är/ sorgbundna mödrars bröst/
Längt mehr än lätdoms krafft/ i kors och sjukdom lijfa.

* * *

Den tröst doch mogen blir/ bland ewig frögd at höra
Ther wij som gråta nu/ för lustigt mod så lee/
Och för mång tusend suck/ en sådan glädie see/
Som intet öga sedt/ och hört har intet öra.

